

Publicerad 2012-03-30 20:54 av Peter Kohlm

Längtans blå hav

Längtans blåa hav
Vid den strukna horisonten
Kanonernas dova vrål
Som just nått fronten.

Vinden smeker in
Skummet i en vik
En smäll och ett rop
Ett slappt flytande lik.

Sakta vajande lövverk
Så mycket av det gröna
Ännu en kraftfull smäll
Hör hur många som stönar.

Kontrastvätskan avspeglar motpolerna
Från det lugna till det hetsiga
Från de trubbiga tonerna
Till de skarpt spetsiga.

Det rullas här
Och det rullas där borta
Ett kliv över gapet
Där stegen är korta.

Skiljelinjen är utmärkt
Med ett skarpskuret streck
Ritat på transparent
Med kolsvart bläck.

Under pennans vassa stift
Blir varje våg en trut
Ett virrvarr av trådar
Utan något slut

Skotten ljuder fortfarande
i fyrkanalig hi-fi
var kommer det ifrån

Hur lyssnar vi?

Och de skjuter in i månen
som avslöjar deras spår
men den vägrar att ge upp
Den lyser som igår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Kohlm med Poeter.se id #41154 innehar upphovsrätten